

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Kratochvíla a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně:

SMART Centrum s.r.o.

sídlem Na Doubkové 7, Praha 5

zastoupena advokátem Mgr. Jakubem Hajdučíkem

sídlem Sluneční nám. 14, Praha 5

proti

žalovanému:

Finanční úřad pro hl. m. Prahu

sídlem Štěpánská 28, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2023, č.j. 7757496/23/2000-11451-105418,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

1. Městský soud se v tomto rozsudku zabýval souladem výše úroku z daňového odpočtu podle § 254a daňového řádu ve znění od 1. 1. 2021 s právem EU.

I.

Vymezení věci a obsah správního spisu

2. Žalobkyně dne 22. 10. 2022 podala přiznání k dani z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí 2022. V něm si nárokovala nadměrný odpočet ve výši 89 594 Kč.
3. Žalovaný ohledně této částky uplatnil postup k odstranění pochybností. Pochybnosti měl za odstraněné ke dni 7. 6. 2023. Z důvodu prověřování nárokovaného nadměrného odpočtu po dobu delší než čtyři měsíce žalovaný žalobkyni přiznal úrok z daňového odpočtu podle § 254a daňového řádu. Výši úroku v souladu s § 254a odst. 5 daňového řádu stanovil na 7,5 %.
4. Žalobkyně proti této výši úroku podala námitku. Výši úroku považovala za nízkou a v rozporu s právem EU.
5. Žalovaný napadeným rozhodnutím však výši úroku jako zákonnou potvrdil a námitce nevyhověl.

II.

Argumentace účastníků

6. Žalobkyně v žalobě namítá, že vypočtený úrok z daňového odpočtu je nízký a v rozporu s právem EU. Podle žalobkyně úrok musí jednak odpovídat úroku na finančním trhu, za který by si žalobkyně mohla půjčit zadržovanou částku a musí také zohlednit znehodnocení zadržované částky v důsledku inflace.
7. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout. Přitom odkázal na závěry napadeného rozhodnutí, na kterých trvá.
8. Dne 15. 5. 2024 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém žalobkyně i žalovaný setrvali na své argumentaci z písemných podání.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud při jednání provedl důkaz výpisem ze statistické databáze ARAD na webových stránkách České národní banky. Zde ze sestavy č. 1145 „Úvěry poskytnuté bankami nefinančním podnikům v ČR – nové obchody“ zjistil konkrétní měsíční výši procentních sazeb a) úvěrů celkem bez kontokorentů, revolvingových úvěrů a pohledávek z kreditních karet a b) kontokorentů, revolvingových úvěrů a pohledávek z kreditních karet. Zkonstatoval také výši repo sazby vyhlášené Českou národní bankou. Zjištěné údaje jsou zaznamenány v tabulce níže.
10. Soud také zkonstatoval meziroční míru inflace v jednotlivých měsících roku 2023 podle údajů Českého statistického úřadu. V únoru 2023 byla meziroční míra inflace měřená přírůstkem indexu spotřebitelských cen ke stejnému měsíci předchozího roku 16,7 %, březnu 15 %, dubnu 12,7 %, květnu 11,7 %, červnu 9,7 % a dále již zůstala pod hranicí 10 %. Žalobkyně předložila tabulku průměrné roční míry inflace, která vyjadřuje procentní změnu průměrné cenové hladiny za dvanáct posledních měsíců proti průměru dvanácti předchozích měsíců. Ta se v daném období mírně lišila. Měla také klesající tendenci od 16,4 % v březnu 2023 do 12,7 % v září 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

11. Podle § 254a odst. 5 daňového řádu výše úroku z daňového odpočtu odpovídá polovině úroku z prodlení. Mezi účastníky není sporu, že podle tohoto pravidla výše úroku byla žalovaným stanovena správně, tedy 7,5 %. Žalobkyně však namítá, že toto pravidlo žalovaný nemohl uplatnit pro rozpor s právem EU.
12. Soud předně uvádí, že žalovaný se namítaným rozporem sazby s evropským právem zabýval a dospěl k závěru, že právní úprava je eurokonformní (s. 3 napadeného rozhodnutí). V tomto se tedy nyní posuzovaný případ odlišuje od rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2023, č. j. 41 Af 1/2023-31, kde krajský soud shledal rozhodnutí správního orgánu za nepřezkoumatelné.
13. Městský soud dále podotýká, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 7. 2020, č. j. 1 Afs 445/2019-47 (a shodně následně v rozsudku ze dne 21. 12. 2021, č. j. 3 Afs 310/2019-70), rozhodl, že právní úprava § 254a daňového řádu ve znění účinném od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2017 byla co do stanovení výše úroku v rozporu s čl. 183 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty. Tehdejší úprava výši úroku stanovila jako repo sazbu plus jeden procentní bod. NSS v tomto rozsudku upozornil, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že pokud dojde k vrácení nadměrného odpočtu osobě povinné k dani po uplynutí přiměřené lhůty, zásada neutrality systému DPH vyžaduje, aby finanční ztráty vzniklé osobě povinné k dani v důsledku nemožnosti disponovat dotčenými peněžitými částkami byly nahrazeny zaplacením úroků. Podle NSS výše úroku repo sazba plus jeden procentní bod tento požadavek zjevně nesplňovala.
14. V nedávném rozsudku ze dne 25. 4. 2024, č. j. 8 Afs 274/2022-48, Nejvyšší správní soud naopak rozhodl, že úprava účinná od 1. 7. 2017 do 1. 1. 2021 požadavky práva EU na efektivitu a daňovou neutralitu splňuje. V daném období sazba úroku byla ve výši repo sazba plus dva procentní body. NSS zdůraznil, že unijní právo nepožaduje úplnou přesnost stanovené výše úroků v porovnání s úroky z úvěrů pro podniky. Stanovený úrok je paušalizovaný, a proto může být v konkrétních případech vyšší nebo nižší než skutečná ztráta (bod 41).
15. Požadavky práva EU na výši úroku z daňového odpočtu Soudní dvůr EU shrnul v rozsudku ze dne 23. 4. 2020, *Sole-Mizo a Dalmandi Mezőgazdasági*, C-13/18 a C-126/18. Uvedl, že zásada daňové neutrality vyžaduje, aby podmínky úhrady úroků byly stanoveny tak, aby bylo možné nahradit hospodářskou zátěž, která dané osobě vznikla v souvislosti s neoprávněným zadržováním odpočtu daně. Výše úroku musí odpovídat sazbě, kterou by osoba povinná k dani, jež není úvěrovou institucí, musela zaplatit, aby si mohla půjčit zadržovanou částku a nahradit škodu, která jí vznikla měnovým znehodnocením, které nastalo v důsledku času, který uplynul od tohoto zdaňovacího období do skutečného zaplacení těchto úroků.
16. Městský soud se předně domnívá, že z citovaného rozsudku Soudního dvora *Sole-Mizo* je zřejmé, že smyslem výše úroku ze zadržovaného daňového odpočtu je kompenzovat skutečnost, že daňový subjekt po nějakou dobu daňovým odpočtem, na který má nárok, nedisponoval. To je újma, kterou daňový subjekt utrpěl. Proto výše úroku musí odpovídat sazbě, kterou by daňový subjekt musel zaplatit, aby si mohl půjčit zadržovanou částku. V takovém případě totiž výše úroku tuto újmu plně kompenzuje. Pokud by si daňový subjekt v momentě, kdy uběhla přiměřená doba a daňový odpočet mu měl být již vyplacen, tuto částku půjčil, tak by s ní mohl disponovat shodně jako kdyby odpočet dále zadržován nebyl. Jeho dodatečné náklady by byly pouze úrok, který by musel platit subjektu, od kterého si půjčil peníze.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

17. Městský soud nesouhlasí se žalobkyní, že by výše úroku měla zohlednit navíc měnové znehodnocení zadržované částky. Je třeba zohlednit, že pokud by si daňový subjekt shodnou částku půjčil, tak s touto částkou může plně disponovat. Přitom způsob, jak by s částkou naložil, by byl pouze na jeho rozhodnutí. Částku by mohl také nechat ležet na bezúročném účtu, čímž by utrpěla měnové znehodnocení. Zda daňový subjekt by byl schopen peníze využít tak, aby nedošlo k jejich znehodnocení, není nijak garantováno. V každém případě podstatné je, že není žádný rozdíl mezi situací, kdy by mu nadměrný odpočet byl vyplacen a situací, kdy byl zadržován, ale daňový subjekt si stejnou částku půjčil na finančním trhu. Právě náklady půjčky jsou již zahrnuty ve výši úroku, kterou by daňový subjekt musel zaplatit, aby si mohl půjčit zadržovanou částku. Není tedy žádný důvod, aby daňovému subjektu bylo kompenzováno také měnové znehodnocení po dobu zadržování odpočtu.
18. V tomto ohledu městský soud také souhlasí se žalovaným, že povaha úroku z odpočtu podle § 254a daňového řádu je kompenzační, nikoliv sankční. V dané situaci nešlo o žádný nezákonný postup správce daně jako například v případě nezákonně stanové daně (viz § 254 daňového řádu). Správce daně pouze po nějakou dobu prověřoval, zda daňové tvrzení žalobkyně, ze kterého odvozovala nárok na vyplacení nadměrného odpočtu, je správné.
19. Městský soud nepominul názor Krajského soudu v Brně vyjádřený v rozsudku ze dne 24. 11. 2022, č. j. 62 Af 11/2021-49, o který se opírá žalobkyně. Krajský soud v bodě 29 rozsudku uvedl, že „aby úroková sazba odpovídala požadavkům evropského práva, musí být její výpočet „součtem“ obou zmíněných faktorů, tj. úrokové sazby, za kterou si osoba, jež není úvěrovou institucí, může půjčit zadržovanou částku na finančním trhu a současně měnového znehodnocení, ke kterému došlo v důsledku plynutí času ode dne zadržení daňového odpočtu do dne vrácení zadržované částky“. Podle městského soudu však z tohoto rozsudku nevyplývá, že by krajský soud součtem nutně mínil součet úrokové sazby, za kterou si osoba, jež není úvěrovou institucí, může půjčit zadržovanou částku na finančním trhu a výše inflace. Krajský soud mluví o součtu faktorů. Tímto faktorem však nemůže být výše inflace ve vztahu k zadržované částce, jak soud vysvětlil výše. V každém případě, i kdyby takový byl názor krajského soudu, tak jím městský soud není nijak vázán a nesouhlasí s ním.
20. Pokud Soudní dvůr v rozsudku *Sole-Mizo* zmiňoval také povinnost daňovému subjektu nahradit škodu vzniklou měnovým znehodnocením, neměl na mysli znehodnocení částky ve výši zadržovaného odpočtu, ale znehodnocení částky odpovídající výši úroků, kterou by daňový subjekt musel zaplatit, aby si mohl půjčit zadržovanou částku (viz např. § 51 rozsudku). Pouze znehodnocení peněz ve výši (hypotetických) zaplacených úroků daňovým subjektem za půjčku částky ve výši zadržovaného odpočtu, je totiž případná další újma daňového subjektu. Pokud by si totiž daňový subjekt skutečně zadržovanou částku půjčil na peněžním trhu, tak bude muset ze svých prostředků platit úroky za půjčku. Tyto částky odpovídající úrokům by běžně nevynaložil a mohl by s nimi nakládat. Tyto částky mu budou nahrazeny až vyplacením úroků z daňového odpočtu správcem daně. Pokud by mu byly tyto zaplacené úroky kompenzovány pouze v absolutní výši bez zohlednění případného znehodnocení v důsledku inflace, tak by utrpěl další újmu v podobě inflace. Výše úroku z odpočtu musí tedy zohlednit i tuto možnou újmu.
21. Shodně rozsudek *Sole-Mizo* vyložil v nedávném rozsudku i Nejvyšší správní soud. Ten shrnul, že z rozsudku *Sole-Mizo* plynou dva samostatné požadavky (rozsudek ze dne 25. 4. 2024, č. j. 8 Afs 274/2022-48, bod 33):
  1. Úrok na zadržovaném nadměrném odpočtu musí pokrývat úrok na úvěrech poskytovaných nefinančním podnikům.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2. Pokud je tento úrok vyplácen s časovým odstupem od vrácení samotného nadměrného odpočtu, musí být úrok valorizován (tedy zvýšen o inflaci, k níž mezitím došlo).
22. Městský soud tedy musí posoudit, zda výše úroku přiznaná žalobkyni žalovaným, tedy 7,5 % za období od 26. 2. 2023 do 14. 6. 2023, je v souladu s výše uvedenými principy či nikoliv.
23. Od situace posuzované Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 1 Afs 445/2019-47 a č. j. 8 Afs 274/2022-48 je úprava aplikovaná na nyní projednávaný případ odlišná. Zákodárce změnil konstrukci výpočtu úroků z daňového odpočtu. Nyní činí polovinu úroku z prodlení. NSS dosud tuto novou právní úpravu neposuzoval.
24. V posledně citovaném rozsudku NSS upřesnil, že pro posouzení souladu úroku z nadměrného odpočtu s unijním právem je nutné srovnat sazbu úroků se sazbou úroků úvěrů poskytovaných na finančním trhu nefinančním podnikům. V tomto ohledu se má dle NSS vycházet ze statistických dat ČNB ve veřejné databázi ARAD. Konkrétně se má úrok z nadměrného odpočtu srovnávat se sestavou 1145: Úvěry poskytnuté bankami nefinančním podnikům v ČR - nové obchody. Mají se zohlednit dvě kategorie dat, a to za a) Úvěry celkem bez kontokorentů, revolvingových úvěrů a pohledávek z kreditních karet a b) Kontokorenty, revolvingové úvěry a pohledávky z kreditních karet.
25. Výše úroku podle § 254a daňového řádu je stanovena fixně jako polovina úroku z prodlení. Ten je vypočten jako výše repo sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o 8 procentních bodů (§ 2 Nařízení vlády č. 351/2013, kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích). Následující tabulka srovnává zákonnou sazbu úroků z daňového odpočtu s úroky z databáze ARAD.

Období	Repo 2T sazba (%) ¹	zákonný úrok z daňového odpočtu ((Repo 2T sazba + 8)/2 %)	Úvěry celkem bez kontokorentů, revolvingových úvěrů a pohledávek z kreditních karet (%)	Kontokorenty, revolvingové úvěry a pohledávky z kreditních karet (%)	Rozdíl zákonný úrok a úvěry celkem	Rozdíl zákonný úrok a kontokorenty, revolvingové úvěry a pohledávky z kreditních karet
31.03.2024	5,75	6,88	7,41	7,86	-0,54	-0,98
29.02.2024	6,25	7,13	7,67	8,29	-0,55	-1,16
31.01.2024	6,75	7,38	8,07	8,61	-0,69	-1,24
31.12.2023	6,75	7,38	8,17	8,71	-0,79	-1,33
30.11.2023	7,00	7,50	8,71	8,95	-1,21	-1,45
31.10.2023	7,00	7,50	8,49	8,95	-0,99	-1,45
30.09.2023	7,00	7,50	8,54	8,94	-1,04	-1,44
31.08.2023	7,00	7,50	8,51	9,01	-1,01	-1,51
31.07.2023	7,00	7,50	8,43	9,00	-0,93	-1,50
30.06.2023	7,00	7,50	8,66	8,97	-1,16	-1,47

¹ https://www.cnb.cz/cs/casto-kladene-dotazy/.galleries/vyvoj_repo_historie.txt

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

31.05.2023	7,00	7,50	8,73	9,04	-1,23	-1,54
30.04.2023	7,00	7,50	8,55	9,01	-1,05	-1,51
31.03.2023	7,00	7,50	8,91	9,03	-1,41	-1,53
28.02.2023	7,00	7,50	8,58	8,99	-1,08	-1,49
31.01.2023	7,00	7,50	8,46	9,03	-0,96	-1,53
31.12.2022	7,00	7,50	8,97	9,01	-1,47	-1,51
30.11.2022	7,00	7,50	8,27	8,95	-0,77	-1,45
31.10.2022	7,00	7,50	9,09	8,99	-1,59	-1,49
30.09.2022	7,00	7,50	8,40	8,95	-0,90	-1,45
31.08.2022	7,00	7,50	8,20	8,96	-0,70	-1,46
31.07.2022	7,00	7,50	7,86	8,93	-0,36	-1,43
30.06.2022	7,00	7,50	7,92	8,63	-0,42	-1,13
31.05.2022	5,75	6,88	7,79	7,60	-0,91	-0,72
30.04.2022	5,00	6,50	7,06	6,93	-0,56	-0,43
31.03.2022	4,50	6,25	6,19	6,51	0,06	-0,26
28.02.2022	4,50	6,25	5,74	6,34	0,51	-0,09
31.01.2022	3,75	5,88	5,37	5,74	0,50	0,14
31.12.2021	3,75	5,88	4,45	5,38	1,42	0,49
30.11.2021	2,75	5,38	4,10	4,52	1,27	0,85
31.10.2021	1,50	4,75	2,89	3,44	1,86	1,31
30.09.2021	0,75	4,38	1,88	2,85	2,49	1,53
31.08.2021	0,75	4,38	2,09	2,77	2,29	1,61
31.07.2021	0,50	4,25	1,49	2,61	2,76	1,64
30.06.2021	0,50	4,25	1,34	2,58	2,91	1,67
31.05.2021	0,25	4,13	1,49	2,40	2,64	1,73
30.04.2021	0,25	4,13	1,47	2,39	2,66	1,74
31.03.2021	0,25	4,13	1,96	2,40	2,16	1,72
28.02.2021	0,25	4,13	2,36	2,41	1,77	1,72
31.01.2021	0,25	4,13	1,53	2,41	2,60	1,71

26. Z právě uvedené tabulky jsou pro posouzení věci zásadní dva poslední sloupce. Pokud je v nich kladné číslo, znamená to, že úrok z daňového odpočtu převyšuje sazbu, kterou by podnikatel musel zaplatit, aby si mohl na finančním trhu půjčit zadržovanou částku. Číslo vyznačuje, o kolik procentních bodů úrok z odpočtu takovou sazbu převyšuje. Pokud je však číslo záporné, tak úrok z odpočtu je nižší, než by podnikatel musel zaplatit, aby si mohl půjčit zadržovanou částku.
27. Z těchto údajů je zřejmé, že při zákonodárcem zvolené konstrukci úroků z daňového odpočtu tento úrok převyšuje úroky půjček v ekonomice, pokud jsou úroky pod určitou hranicí. Pokud však určitou hranici překročí, tak již úroky z daňového odpočtu Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

nekompenzují případně vynaložené náklady na úvěr. Ve sledovaném období tato situace nastala od dubna 2022, kdy repo sazba vzrostla na 5 %. Do té doby však úroky z odpočtu sazbu úroků z úvěrů v ekonomice převyšovaly, a to někdy i výrazně (až téměř o 3 procentní body, či v případě revolvingových úvěrů 1,7 procentního bodu).

28. Podle městského soudu tak zákonodárce § 254a daňového řádu regulující výši úroků z daňového odpočtu ve znění účinném od 1. 1. 2021 stanovil v zásadě v souladu s požadavky práva EU. Pokud úroky v ekonomice nepřekročí určitou výši, tak úrok z daňového odpočtu překračuje sazbu, kterou by osoba povinná k dani, jež není úvěrovou institucí, musela zaplatit, aby si mohla půjčit zadržovanou částku.
29. Výše úroku z odpočtu je také v zásadě schopna kompenzovat inflaci ze zaplacených úroků. Zde je nutno si uvědomit, že ve srovnání se samotnou zadržovanou částku půjde o více jak řádově nižší částky. To lze ilustrovat na případu žalobkyně. Pokud by si 1. 3. 2023 půjčila zadržovanou částku (89 594 Kč) na čtyři měsíce za úrok 8,75 % (sazba mezi sazbou pro úvěry a revolvingové úvěry) na úrocích by zaplatila 2 613 Kč ($89\,594 \cdot 0,0875 / 3$). V březnu 2023 míra meziroční inflace činila 15 % a poté klesala. I kdybychom tedy vzali v potaz míru roční inflace po celé období zadržovaného odpočtu 15 %, tak znehodnocení by při měsíčním placení úroků činilo 82 Kč.² Což by při částce 89 594 Kč, ze které se počítá úrok z odpočtu, mělo tento úrok zvýšit o 0,27 procentního bodu. Tedy i při takto vysoké inflaci jde o zanedbatelné hodnoty. Lze dodat, že na tento výsledek nemá vliv druh ukazatele inflace, který soud k výpočtu použil. Kdyby použil průměrnou roční míru inflace navrhovanou žalobkyní, která v březnu 2023 byla 16,4 %, tak by se výsledek prakticky nezměnil.
30. Problém zákonodárcem zvolené konstrukce výpočtu úroku z daňového odpočtu nastává pouze v období vysokých úrokových sazeb v ekonomice.
31. Nyní posuzovaný případ spadá právě do období nejvyšších sazeb v posledních letech. Žalobkyni vznikl nárok na úroky z odpočtu za období 26. 2. 2023 – 14. 6. 2023. Je nutno uznat, že v tomto období by žalobkyně nebyla patrně schopna si na finančním trhu půjčit peníze za úrok 7,5 %, či nižší. Jak vyplývá z uvedené tabulky průměrné úroky z úvěrů na finančním trhu byly o více jak jeden procentní bod vyšší.
32. NSS již toleroval rozdíly v řádu desetin procent, které vyvstaly v několika sledovaných obdobích před rokem 2021 (viz výše citovaný rozsudek č. j. 8 Afs 274/2022-48, bod 40). Nyní je již rozdíl však vyšší a činí až 1,5 procentního bodu. Dle městského soudu jde sice o případ hraniční, avšak ani zde nelze ještě dospět k závěru o nesouladu současné právní úpravy se zásadou efektivity v právu EU. Jak zdůraznil NSS, unijní právo nepožaduje úplnou přesnost stanovené výše úroků. Soudní dvůr uvádí, že stanovený úrok je paušalizovaný, a proto může být v konkrétních případech vyšší nebo nižší než skutečná ztráta (8 Afs 274/2022-48, bod 41). Jak vyplývá z výše uvedené tabulky, v některých případech výše úroku z daňového odpočtu převyšuje (a to i o více jak dva procentní body) průměrnou výši úroků z úvěrů pro nefinanční subjekty.

² Každý měsíc zaplatí na úrocích po zaokrouhlení 653 Kč (celkem 2613 Kč), které se mu postupně znehodnocují o inflaci. Za čtyři měsíce hodnota těchto peněz bude 2531 Kč: $653 \cdot \sum_{i=1}^4 \left(1 - \frac{0,15}{12}\right)^i$. Ztráta tedy bude 82 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

33. Městský soud ani neshledal jakýkoliv problém z pohledu zásady rovnocennosti. Touto otázkou se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 8 Afs 274/2022-48, na jehož závěry lze odkázat (body 47 a následující).
34. Je také nutno vzít v potaz kolik reálně činila konkrétní „ztráta“ pro žalobkyni. Přibližnou výši úroku, která by žalobkyni měla náležet, aby byla plně kompenzována hospodářská zátěž, která jí vznikla v souvislosti s neoprávněným zadržováním odpočtu daně, lze v daném období vyčíslit na 9,3 %. Soud zde vyšel z hodnoty úroku 9 %, která zhruba odpovídá nejvyššímu průměru úroků v daném období, jak vyplývají ze statistických hodnot v databázi ARAD mezi hodnotami pro úvěry celkem a hodnotami kontokorentů, revolvingových úvěrů a pohledávek z kreditních karet. Lze tedy důvodně předpokládat, že by v tomto období žalobkyně získala na finančním trhu krátkodobý úvěr s touto sazbou. K tomu je nutno připočíst 0,3 procentního bodu z důvodu inflačního znehodnocení zaplacených úroků. V takovém případě by úrok z nadměrného odpočtu u žalobkyně činil 2 382 Kč.³ Žalobkyni byl vyplacen úrok ve výši 2008 Kč. „Ztráta“ žalobkyně tak činí 376 Kč. To městský soud považuje za bagatelní částku, která nemůže založit nezákonnost napadeného rozhodnutí.
35. Byť jde v případě žalobkyně o případ hraniční, který spadá do období největšího negativního rozdílu mezi úrokem z daňového odpočtu a úroky z úvěrů pro podniky na finančním trhu, nelze ještě dospět k závěru, že by výše úroku vypočtená žalovaným podle § 254a daňového řádu byla v nějaké nápadném nepoměru a žalobkyni nebyla reálně kompenzována hospodářská zátěž, která jí vznikla v souvislosti s neoprávněným zadržováním odpočtu daně. Městský soud tedy dospěl k závěru, že v případě žalobkyně přiznaná výše úroků z odpočtu podle § 254a daňového řádu není v rozporu s právem EU.
36. Žalobu tedy neshledal důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
37. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Praha 15. května 2024

Jan Kratochvíl v. r.
předseda senátu

---

³ 9.3 % z částky 4613 Kč za 104 dny plus 9.3 % z částky 85 281 Kč za 104 dny.
Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.